Oulu-lehti 4.8.1988

Panu

Korttipelistä ja tanssista

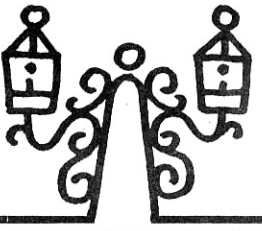

☐ **VOINEN** sanoa, että asiantuntemattomuuteni korttipelissä on täydellinen. Ystäväpiiriini lienee vain kerran sattunut isäntäväki, joka mieluimmiten seurusteli kortinpeluun lomassa. Peli kai kyllä oli parhaasta päästä, bridge'ä, enkä tietenkään oppinut, kun into puuttui. Sota-aikana oli pari kertaa pakko olla kolmantena (tai neljäntenä), kun pelasivat viittälehteä tulitikusta. Se toi mieleen poikuusvuodet, kun joskus alle rippikoulun löimme viittälehteä tytöistä. Lähinnä yhden ihastuksesta.

☐ **LIEKÖ** kortinpeluu nykyisin riesana seuranpidossa, mutta joskus näyttää olleen, ainakin ns. sivistyneissä piireissä. Kun nuori runoilijaprofessori **Frans M. Franzén** oli pystyttänyt Turkuun ensimmäisen varsinaisen oman kotinsa, oli hänen vähän kuin pakko olla mukana seuraelämässä enemmän kuin huvitti. "Koko Turku" rakasti Franzénia ja halusi hänet mukaan ja tietysti myös hänen nuorikkonsa, **Lillin**, Kokkolan kaunottaren. Ja jotta Lilli olisi saanut tuttavuuksia ja ystäviä.

☐ **SEURAELÄMÄN** riesana näyttäisi olleen korttipeli, jota Franzén inhosi sydämensä pohjasta. Professori oli samalla **Åbo Tidningin** toimittaja. Kun hän ei kehdannut protestoida paikan päällä, koetti hän lehdessään kasvattaa ystäviään ja tuttaviaan.

Tammikuussa 1801 Franzén kirjoitti tanssista ehkäpä hyvinkin varteenotettavia sanoja: "Jos kerran on valittava, että joko haukottelee itsensä kuoliaaksi tai tanssii itsensä kuoliaaksi, niin on mielestäni täysi syy valita jälkimmäinen vaihtoehto. Saahan kuoleva silloin sen lohdutuksen, että on saanut edes hupia lyhyestä elämästään. Sensijaan lienee kuoleminen ikävystymällä kauhistuttavin ja piinallisin kaikista kuolemantavoista."

☐ **KIRJOITTAJA** väitti joutuneensa päivittäin (illoittain!) kokemaan, että seurapiireissä niillä, jotka eivät pelanneet, ei ollut valinnanvaraa niinä aikoina, jolloin ei syöty eikä juotu. Aika karmeaa. Oman aikamme ihmiset tietysti kauhistelevat, että suomalaisetkin joskus ovat olleet näin hengettömiä. Mutta eihän siitä niin mahdottoman kauan ole, kun oli tapana kutsua vieraita seuranpitoon, ja sitten avattiin — "telekkari".

☐ **RIVIEN** välistä voinee lukea, ettei Franzén ollut tanssistakaan ylen määrin innostunut, vaikka se sentään siihen aikaan edellytti hieman tietoja ja taitoja, sekin. Nythän voi tanssia kuka hyvänsä, eihän se näytä olevan paljon kummempaa kuin iltajumppa.

☐ **TOISESSA** kirjoituksessaan, jonka otsikkona oli **Om supéer** (Illallisista), Franzén ehdottaa, että isäntäväet voisivat, viihdyttääkseen sellaisia vieraitaan, jotka eivät pelanneet, ostaa tutkisteltaviksi kuparipiirroksia, kirjoja yms.

☐ **ONNEKSI** Franzénin Turussa oli tarjolla toisenkinlaista seuraa itsestään **Henrik Gabriel Porthanista** alkaen. Henkevään keskusteluun Franzénilla kyllä riitti sekä aikaa että intoa, niin ahkera kuin muuten olikin.